

EDINOST

Glasilo slovenskega političnega društva za Primorsko.

Oglaš se računa po tarifi v postu; za naslove z debelimi črkami se plačuje prostor, kolikor obsega navadnih vrstic. Poslana, osmrtnica in javne zahvale, če mači oglaš itd. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošljejo uradništvu ulice Cankarjeve št. 13. Vsako pismo mora biti frankovano, ker nefrankovane se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Nabednine, reklamacije in oglaš sprejema uradništvu ulice Molino picolo št. 3, II. nadst. Nabednine in oglaš je plačevati leso Trst. Oprete reklame čije so proste poštnine.

„P. edinstvo je moč.“

Častitim našim gg. naročnikom!

Vsakemu je znano, da se plačuje naročnina naprej, a vzlic temu se velika večina čestitih gg. naročnikov ne drži tega pogoja. Minolo je tretje četrtletje in nastopile četrto, a mnogi njih ni doplačilo naročnine ni za III. ni za tekoča četrtletja. Vsem zamudnikom dopolnjujemo nakaznice, iz katerih je razvidna zastana naročnina. V interesu lista in stvari same prosimo, da nam gg. zamudniki doplačijo v nakaznici označeni znesek čim prej, ker drugače bomo primorani ustaviti jim list.

Upravištvu „Edinosti“.

Vrenje v italijanskem taboru.

Vodovodno vprašanje že je vrglo v vrenje prepira v vrste naših tržaških Italijanov. /relo je že dlje časa, dokler ni o izberanju ponujajočih se projektantov konflikt postal ostreji in se je v predzadnji seji našega občinskega sveta pokazal akutnega. V tej seji se je dogodilo, da je ona ista publika na galeriji, ki navadno na siromašno slovensko manjšino v zbornici meče neravno prijetno dišeče cvetje svoje „kulture“, intenzivno posegala vmes najradikalnejši struji v prilog in je psovala onega in istega župana, kateremu so nedavno temu še prepevali hosana po trž. ulicah. Zasramovali so ga z hincem, jezuitom, omahljivcem — česar nismo mi stonili nikdar gospodu Dompieriju, ker osebno spoštujemo tudi nasprotnika, ako je tega vreden — in to le zato, ker je bil dirimiral za konkurenta, ki je širom Evrope pripoznan veščak in strokovnjak v vodovodnih stvarih. Tega nimajo navade odpustiti v radikalnem laškem taboru, kjer tudi na polju umetnosti in gospodarstva velja parola: bodisi tudi najslabše, samo da je italijansko!

V tem istem taboru jeli so sedaj veselo vojno proti oportunistični taktiki italijanskih državnih poslancev. Čudno sicer, protislovno, in vendar je tako: oni in isti fanatiki, ki so provzročili krizo v lastni stranki iz golega srda do zmožnejšega nemškega projektanta, oni in isti krogi obsipujejo z očitani lastne poslance, meso od svoje krvi, ker se niso tesno združili z Nemci v znamenju blagotvorne — obstrukcije. Paralelno torej z domačim preprirom

se vrši prepir radi postopanja italijanske delegacije na Dunaju.

Kdo bi bil mislil, da obstrukcija utegne postati nevarna — italijanskim poslancom? Saj siromaki ne obstruirajo le zato, ker vidijo in dobro vedo, da revežem treba kuhati z vodo, italijanskemu gospodarstvu v Primorski pa — z vladno milostjo! To vedo treznejši Italijani prav dobro, najintenzivnejše občutijo pa to oni, ki so gori na Dunaju in ki opazujejo bolj od blizu, kako se reže politični kruh. — Ne radi, ampak prisiljeni po okolnostih, morajo prilivati vode diplomatizovanja v penec vino svojega ultraitalijanstva. Toda struja, o kateri smo govorili, ne pozna takih pomislekov: v tem taboru ne morejo pojmiti, da bi ljudje, ki so še nedavno temu po ulicah in po zbornici kričali z rudečo kapo na glavi in o rudečih „idealih“, kar hkratu mogli postati diplomatje, sklepačji kompromise z — avstrijsko vlado. To jim ne gre v glavo tem ljudem in oni sodijo, da tako rapidno prelevljanje je le znak — nemoštva in neznačajnosti.

Glasilo teh nezadovoljnih je „Indipendente“, ki je izrekel dne 25. oktobra, da sedanje vedenje italijanskih poslancev ne označa čustev mesta in stranke. Italijani da ne morejo imeti simpatij do sedanje večine, ampak jedino le do Nemcev, ker ti poslednji so jedini kulturni narod v Avstriji. Na Nemcih naj se vzgledujejo Italijani (tako meni „Indipendente“): tam vidijo lahko vzgledno poštvovalnosti za lastno idejo. Z Nemci — nota bene, z Nemci Wolfve barve — simpatizujejo Italijani iz vse svoje duše. In da izrazi te svoje simpatije, je poslal „Indipendente“ gospodu Wolfu brzojavko, v kateri estita poslednjemu „na toli odločni borbi proti obroču na desnici, proti tej zvezi inferijornih plemen; v borbi za pravice svojega naroda, plemenitega in starega kakor je italijanski“.

In naslednjega dne ponavlja „Indipendente“, da je italijanski klub na slabi poti. Italijani da so na najbolji poti, da zapravijo simpatije Nemcev, ne da bi si pridobili ni mrvice zaupanja na strani večine. V srce je užaljen „Indipendente“, da so ravno v noči med četrtkom in petkom, v tisti vsodni

seji, imeli Nemci razloga za britke tožbe na vedenja Italijanov.

In potem je prišel „Indipendente“ do velikega razkritja, da to vedenje italijanskega kluba ni drugzega nego politika — Rafaela Luzzatto in Burgstallerja, politika, ki je grajala vse, a je vendar glasovala za vse; politika onih, katerih padec je „Indipendente“ meseca marca proslavljal, kakor odrešenja dan.

„Indipendente“ zaključuje: „Ako gre torej za predlog, da je ministerstvo dejati pod obtožbo radi njega činov v minulosti in v sedanjosti, katere čine obsojamo tudi mi, in od katerih nimamo pričakovati ničesar zadovoljivega, potem se nam dozdeva, da nas pot logike dovaja tja, da reagujemo skupno z drugimi nezadovoljnimi in da izvedemo tudi obsodbo s tem, da glasujemo za obtožbo“.

Ta odločni nastop „Indipendentov“ je spravil „Piccola“ v nemalo zadrego. Ta list ima menda nalogo, da brani italijanske poslance. Ali to je sitna stvar, težka stvar, kajti prevelika je razlika med besedami v marcu in med dejanji sedanjih dni.

Ubogi „Piccolo“, ker tudi on mora igrati ulogo — diplomata; ker mora govoriti drugače, nego misli in čuti.

„Naši poslanci — tako meni „Piccolo“ — niso šli na Dunaj, da bi podpirali Nemce proti Čehom, ali Čehi proti Nemcem, ampak šli so tja gori, da stoje na straži narodnih interesov italijanstva. In dober sad te njih taktike se je že pokazal v premeščanju izvestnih šolskih nadzornikov ter v raznih imenovanjih. Sedaj pa — tako nadaljuje — je zadoščal tour de force poslanca Lecherja, je zadoščala pruska koračnica Wolfova, so zadoščala glasovanja po imenih, da se je zadržilo na kočke naše soglasje, in da se zgražamo na tem, da so naši poslanci ostali — naši poslanci“.

V teh citatih iz obeh glavnih glasil sti označeni obe struji. Katera je močnejša? „Reichswehr“ zatrja, da za vso agitacijo „Indipendentovo“ ne stoji nikdo drugi, nego — „Indipendente“ ter da vse meščanstvo odobruje sedanjo taktiko italijanskih poslancev. To pa ni res! Ampak je to res, da struja „Indip.“ je vsaj tako močna kakor „Piccolo“.

otožna, ko si je začela razpletati lase, dolge črne lase, ki so se ji vsipovali preko ramen do tal.

Vprvič v življenji se jo obhajale mieli, zakaj mora ravno ona biti tako nesrečna, ko se druge vratnice vesele in se radujejo svojega življenja. Raztožilo se ji je in dušni bolesti je dala duška mlo razjokavši se.

„Kaj si tako žalostna, Lojzika?“ vprašal jo je nenadoma z mehkim glasom Hlebčev študent, ki je stopil izza grmovja na plaso.

Deklici bi bila neljuba vsaka družba v tem trenutku, zlasti pa ta študent, o katerem so vedele stare ženske le kaj slabega povedati.

„Naj bom, kaj te briga?“! odvrnila je osorno spletaje dolgi kiti.

Hlebčev pa ni hotel odjenjati, ampak nadaljeval je sočutno: „Nič ne maraj, mnogi ljudij je nesrečnih; bodiva tudi mišva, dekler sama previdnost božja ne nakloni reditve“.

Prejani trpki glas ji je postal hipoma milejši in odvrnila je: „Pač nesrečna sem, dokler ne jeni to življenje, ki je le žalost in trpljenje“.

(Pride še.)

PODLISTEK

Ob Leskovčku.

Spisal Janko Kessler.

Val so prišli, val so prišli
Ga kropit in zanj molit.
Krilan.

Leskovček je studenec dva streljaja od lepe, znane vasi na Dolenjskem, prav tam, kjer se zadnji odrastki Gorjancev izgubljajo v obširno in plodno krško ravnino. Ime je dobil od leskovega grmevja, ki ga obdaja od južne in večerne strani, znamenitost pa od svoje krepilne vode in lepe, mične lege.

Bilo je predlansko jesen. Listje je porumenelo in hlaek veterc je je raznašal na vse štiri strani. Čvetice niso več kazale svojih živih barv in ptičje petje se ni več glasilo že nekaj časa sem. Megle so se vlačile leno nad vlažnimi travniki; bilo je hladno jesensko vreme.

Vrhovci i pastirji so signalizirali svojo goved na plesico nad Leskovček, nabrali suhljadi ter zanečili ogenj, ki je kmalu prasketaje jel oživljati male bosopetce. Drugi, večji, so splezali na bližnji kostanj, klatili in tresli, da so ga nabrali naposled za dve veliki „rešti“.

To vam je bilo veselje in smeh, ko je bil nabran na močnem koncu iz domače preje. Pevčev Tonče je obe ovil okrog kola ter ju polagoma sukaje pekel nad žerjavico. Kmalu je bil pečen in vse je čakalo težko, kako da razdeli Pevčev skupno imetje, kajti to je bila njegova naloga, ker je bil najstarejši in najmočnejši. Ko ste bili razdeljeni obe „rešti“, prigovarjal bi bil morda kdo, a Tonče je imel pesti, da se mu ni smelo reči, kar bi kdo hotel.

Zdaj se je začelo glasno petje od Leskovčka sem. —

„Lojza poje“, dejalo je malo dekletce, tišča je svoj konstanj v predpasniku, „idimo k njej!“ Res je vstalo nekaj otročajeve ter odšlo po robu navzdol. —

Na klopi ob studencu je sedelo mlado dekle kakih dvajsetih let. Velike kalno-plave oči so nemirno zile tje v daljavo, beli roki ste krčevito držali pričeto pletivo v naročju in na lepem obličju bi zapazil oster opazovalec pečat bolezn, grozne bolezn: Lojza je bila božjastna.

Kakih štirinajst dnij pred tem popoldnem, ko so pekli pastirji kostanj na paši, je sedela Lojza na klopi ob Leskovčku. Bila je nenavadno

lova* toli v mestnem zastopu, kolikor v javnosti. O izberi projektanta za vodovod se je pokazalo to jasno. Še le županov glas je moral odločiti proti „Independentejvi“ struji.

Toda tu treba re-nega avarila onim, ki bi hoteli izvajati iz tega vrvenja, da je kako načelno nasprotstvo med obema strujama; ali da je jeden del progressovcev res obrnil hrbet „idejalom“, spo-prijaznivši se z državno mislijo avstrijsko in našo ustavo. To bila usodna zmota. Gospoda stojte brez izjeme na starem stališču, da Dunaj ni njih središče. Razlika v menenjih, ki je nastala med njimi, je le v tem, da bi hoteli jedni, da se italijanski poslanci na Dunaju brez vseh ozirov postavijo v vrsto z gospodom Wolfom, onim Wolfom, kateremu istotako Dunaj ni središče, ampak hodi tjakaj le na stražo velikomestskih interesov; dočim bi hoteli drugi, da italijanski poslanci sipljejo pesek v oči vladi in drugim, ki jih ne poznajo, in da s taktiko neiskrenosti in tihotapstva delajo za iste cilje, za katere delajo prvi, odkritosrčneji.

Glavno pa je, in to naj si zapomnijo vsi oni, ki ne poznajo te laške gospode: *le malo časa je trebalo, da smo dobili dokaz, da vse skup ni nič res, da bi se bili naši progressovci odrekli svojim ideja-lom in svojim ciljem in da bi se bili sprijaznili z državno mislijo avstrijsko.* Taktika je postala drugačna, lokaveja, cilji pa so ostali isti. A sedaj vidimo, da jeden del progressovskega tabora revol-tira cele proti tej spremembi taktike. Gospod grof Badeni je sedaj bogateji za — jedno lekciijo. Da bi le pomagalo!

Politiške vesti.

V TRSTU, dne 1. novembra 1897.

K položaju. Fanfare so potihnile in le iz daljave je še čuti nekako vsklikanje obstrukcije na „zmagi“, priborjeni minolega petka zvečer. Obstrukciji mora biti jasno, da je dosegla „zmagó“ le nad fizičnimi silami predsedništva, sicer pa bi imela povoda do resnega, zelo resnega premišljevanja; kajti orožje, ki ste je potisnila Schönerer in Wolf obstrukciji v roke, se utegne obrniti skoro proti vsej opoziciji. V glavnem so se izjavili računni opozicije. Računala je, da se svojim nastopom oplasi najviše kroge. Tega niso dosegli. In tudi niso mogli. Saj najviše krogi vedo predobro, da moč države sloni na drugi podlagi, nego pa na „dobri“ v lji onih, ki bi hoteli žrtvovati vse, da je le njim dobro. Kakor rečeno, to mora biti danes jasno vsakomur, ko se je izvedelo, da je cesar izrekel grofu Badeniju popolno zaupanje, podpredsednikoma pohvalo na njiju požrtvovalnosti. To je vendar lahko umljivo mgljati, kje da vidijo najviše krogi oporo državi in kje nje uničevalce. Ta vesti so blagodejno uplivale na večino. Ista je pripravljena za četrtek na vse in je uverjena, da uveljavi svojo voljo. In ako bi se vendar posrečilo opoziciji, da zopet prepreči prvo čitanje nagodbnega provizorija, potem nastopijo najbrže resni dogodki, katerih pa ne bode vesela glavna obstrukcija. Danes se bode vršil ministerski svet. Dobro poučeni krogi zatrjajo, da se store dalekosežni sklepi, ki se pa bodo jeli izvajati še le potem, ako bi opozicija v prihodnji seji res ostala zmagovalka. Največi moralni dobiček so imeli menda vendar le Slovani iz viharjev teh dni. Vzajemnost med njimi je prebila trdo skušnjo in da ni vrenja v katoliški ljudski stranki, bila bi večina danes v jako ugodnem položaju. Ali v katoliški ljudski stranki vre, ker je še vedno boj med Dipaulije in Ebenhochovo strujo. Dipauli zagovarja še vedno politiko na svojo roko, dočim je Ebenhoch odločno za najtesnejše sobojevnstvo z ostalimi skupinami desnice.

Avstrijski državni poslanci v Berlinu. Dne 12. t. m. bode v Berlinu nekaj shod, ki bode izražal simpatije do Nemcev v Avstriji. Tega — rekli bi, provokatoričnega shoda — se hočejo baje udeležiti tudi nekateri avstrijski državni poslanci. Stvar je že tako zaperna, da se nečemo nadalje pečati z njo, saj nam je znano, kateri avstrijski državni poslanci se udeležijo tega shoda, samo pripomniti bi hoteli, kaj pravijo na to najodličnejša nemška glasila.

„Hamburger Correspondent“ piše: „Udeležba členov avstrijskega državnega zbora na tem zborovanju bi utegnila istemu podati značaj, kakoršnjemu bi se morali izogniti z ozirom na višjo politiko, kakor tudi z ozirom na mejnaročno dostojnost.“

„Hamburger Nachrichten“, glasilo Bismarckovo, se pridruzuje v tej stvari izjavam „Kölnische Zeitung“ in pravijo: „Kaj bi rekli mi, ako bi se nemški državni poslanci, ki so v ojastrnem nasprotju z državno vlado, podali na tak javni nastop v Avstriji, kjer bi zajemali novih močij za svoje postopanje proti domači vladi? Ako pa se moramo trdno držati načela, da se v stvar, katere nam je izvojevati na lastnih tleh, nima umešavati nobeden vnanji faktor, pa če bi bil isti tudi naš prijatelj, tedaj moramo vendar gledati na to, da tudi mi obvarujemo to načelo svojemu sosedu nasproti.“

To bi bila Nemcem svarila od prijateljske strani. Ali bode pomagalo kaj? Ne verujemo. Kdor je zbesnel, ta ne čuje ni glasu najboljih prijateljev. Nam tudi prav. Čim bolj bodo na penjali struno, tim prej počí ista.

Vseučilišče v Zagrebu in Slovenci. Nedavno temu je interpeliral posl. Perić naučnega ministra o tem, da-li je minister pri volji, ukreniti potrebno, da bodo priznani veljavnimi tudi v tej državni polovici izpiti, ki so jih položili dalmatinski in istrski mladeniči na vseučilišču u Zagrebu. Zagrebški „Obzor“ bi bil želel, da je bila interpelacija manje konkretna in bolj razsežna. Zajela naj bi bila tudi Slovence. Po menenju zagrebškega lista ima avstrijska vlada le dve poti pred seboj, ako hoče biti pravična: ali mora zasnovati za Slovence posebno vseučilišče, ali pa jim mora omogočiti, da se bodo mogli učiti na vseučilišču v Zagrebu. Peščica Italijanov ima svojo stolicu na vseučilišču v Inomestu in morejo Italijani tudi na vseučilišču v Gradcu polagati izpite v italijanskem jeziku. Le na Slovence in Hrvate nimajo obzira. Dalmatinec in Istran morata polagati skušnje ali v nemškem ali italijanskem jeziku. Na ta način so Hrvatje in Slovenci Avstrije v izjemnem stanju. Dalmatinski Hrvat n. pr. je dovršil gimnazij v hrvatskem jeziku, potem pa mora na čisto nemško vseučilišče in potem se mu je povrniti v službo — v hrvatske kraje. To je nezmislno. „Obzor“ pozivlje torej poslanca Borčića in Laginjo — ki sta člena proračunskega odseka v zbornici poslancev — naj delata na to, da bodo Slovenci ne le mogli pohajati vseučilišče v Zagrebu, ampak da se jim bode pripoznavala tudi veljavnost, izpitov položenih tamkaj.

Različne vesti.

Radi današnjega praznika sv. Justa izide prihodnje izdanje „Edinosti“ v četrtek zjutraj.

Delavska zavarovalnica proti neizgodam v Trstu. Ljubljanski volilni odbor za nove volitve predstojništva in razsodišča delavske zavarovalnice proti neizgodam v Trstu je po dogovorih s slovensko-hrvatskim volilnim odborom tržaškim te dni končno določil nastopno kandidatsko listo:

A.

Za predstojništvo izmed podjetnikov:

Kategorija I. Člen: Schiwitz Matija Valentin, inženir v Trstu; namestnik: Mankoč Ivan, vele-tržec z lesom v Trstu.

Kategorija II. Člen: Töries, tovarnar v Ljubljani; namestnik: Achtschin A. C., ključavničar v Ljubljani.

Kategorija III. Člen: Kosler Peter, tovarnar v Ljubljani; namestnik: Luckmann Anton, tovarnar v Ljubljani.

Kategorija IV. Člen: Supančič Filip, stavbinski podjetnik v Ljubljani; namestnik: Treo Viljem, stavbinski podjetnik v Ljubljani.

Kategorija V. Člen: Gassner Andrej, tovarnar v Tržiči; namestnik: Grlic Luka, tovarnar v Zgošću.

Kategorija VI. Člen: Kušar Josip, posestnik mlina v Domžalah; namestnik: Verbič Josip, tovarnar na Bistri pri Borovnici.

Za predstojništvo izmed delavcev:

Kategorija I. Člen: Gherbiz Valentin, kotlar v Trstu; namestnik: Borri Anton, delavec v Trstu.

Kategorija II. Člen: Krečič Andrej, mehanik pri Lloyd v Trstu; namestnik: Sadež Ivan, livar v Trstu.

Kategorija III. Člen: Škof Fran, delovodja v c. k. tobačni tovarni v Ljubljani; namestnik: Završnik Fran, delovodja v c. k. tobačni glavni tovarni v Ljubljani.

Kategorija IV. Člen: Kolman Friderik, uradnik kranjske stavbinske družbe v Ljubljani; namestnik: arhitekt Wolf Anton, uradnik kranjske stavbinske družbe v Ljubljani.

Kategorija V. Člen: Rüting Karl, faktor tiskarne Kleinmayr & Bamberg v Ljubljani; namestnik: Gostinčar Josip, paznik v predilnici v Ljubljani.

Kategorija VI. Člen: Novak Alojzij, ključavničar v velški papirnici; namestnik: Plevnik Josip, delavec v velški papirnici.

B.

Za razsodišče izmed podjetnikov:

Prisednik: Hribar Ivan, župan ljubljanski. Namestniki: 1. Bamberg Otokar, tovarnar v Ljubljani; 2. Knez Ivan, solastnik opekarne v Ljubljani; 3. Peterca Janez, lastnik opekarne v Črnučah pri Ljubljani.

Za razsodišče izmed delavcev:

Prisednik: Zanon Josip, kalafat v Trstu. Namestniki: 1. Moravec Makso, tiskar v Trstu; 2. Rizzi Anton-Cillo, kalafat v Miljah; 3. Pock Anton, livar v Trstu. V predstojništvo voli vsaka kategorija zase, v razsodišče volijo podjetniki vseh šest kategorij skupaj in istotako delavci vseh šestih kategorij skupaj.

Glasovnice, pravilno podpisane, je najbolje poslati trgovski in obrtniški zbornici za Kranjsko v Ljubljani, oziroma v Dek. podp. društvo v Trstu. Hrvatski jezik v naši vojni mornarici. V „Nasi Slogi“ citamo, da je pristanski admiralat v Pulu izdal dne 20. t. m. povelje, da se ustanovi dva tečaja za hrvatski jezik. Tečaja bodeja trajala po pet mesecev in pot na leto. V povelju je rečeno izrečno: Jeder See-Offizier muss anstreben, diese Sprache zum Dienstgebrauche genügend zu beherrschen. Po tem povelju so šteti dnevi italijanskega jezika kot pr občevalnega jezika v naši vojni mornarici. Kaj, ako bodo vsi častniki poznali hrvatski jezik, jim ne bode treba več, da bi klicali podčastnike za tolmače med njimi in moštvo. Nehati če nedostatek, da se častnik ne more sporazumeti z ljudmi, kar je bilo le na škodo napredku mornarice. Nismo zabeležili te vesti, da bi peli hosana avstrijski vladi, kakor da nas je hotela osrečiti; zabeležili smo jo zato, ker se vidi po njej, da napredujemo v narodnem življenju. Ta naredba ni izšla radi naših „lepih“ oči, ampak zato, ker je zahtevala tako skrajna potreba, ker je res že skrajni čas, da se odpravi gorostasna nezmislčnost, ki je vladala do sedaj v naši vojni mornarici v jezikovnem pogledu. Da: nezmislnost. Naša vojna mornarica se sestavlja najmanjše po 90 odstotkih iz Dalmatincev in Primorcev, iz materijala, kateremu bi zastoj iskali vrstnika po vsem svetu. Vojna mornarica avstrijska ni velika po številu ljudi in ladij, ali je največja po izbornosti svojega moštva. In to moštvo je slovensko, je hrvatsko. Ali ni potem prava nezmislnost, ako je v vojni mornarici vladal dosedaj jezik, katerega ne razume ta materijal? To je bila krivica, to vemo mi; da-li pa je bilo na korist vojaškemu vežbanju, o tem pa naj sodijo vojaški veščaki.

„Piccolo“ laži. O pogrebu žene nesrečnega delavca Hlada je poročal „Piccolo“, da je bilo vse stanovanje polno cvetja in krsta da je bila obsuta venci. To je laž, katero si je izmislil „Piccolo“ Bog ve iz kakih namenov. Morda je hotel s tem udušiti usmiljenje do osirotene rodbine. Mi vsaj si ne moremo misliti drugega razloga. Sram bilo ljudi, ki niti ob grobu ne morejo krotiti svojih grdi h nagonov. Jedina cvetko, katero je bilo opaziti, je bilo bratsko sočutje delavcev-tovarišev.

Svečanostna prisega tržaške garnizije. Včeraj dopoldne ob 9. uri je bila na vežbališču tukajšnje infanterijske vojašnice svečanostna sv. maša in na to se je vršilo prisezanje vsega vojaštva, ki je prišlo v naše mesto na izvežbanje.

Zveza slovenskih pevskih društev. Dne 28. oktobra t. l. so imela slovenska pevska društva v Ljubljani posvetovalje zaradi ustanovitve „zveze“ vseh slovenskih pevskih društev na Kranjskem, Štajerskem, Koroškem, Primorskem in na Dunaju. Pomen te zveze bil bi velikanak in je samo želeli da se ustanovi.

Slavnost v Barkovljah. Slava Barkovljanom! Le tako moramo vsklikati, kajti lepše niso mogli prirediti ganljive slavnosti od minole nedelje. Slavnost edkritja nagrobnega spomenika je vvpela popolnoma, vzlic asprekam, ki so se pojavile v zadnji hip in bi bile kmalu vzele slavnost, vso pomembnost. Daljše poročilo priobčimo prihodnjič. Tu bode označen vspeh te slavnosti besedami, ki jih je vskliknil na svobodni zabavi člen slavnostnega odseka

gib. Mak-o Cotič: Narod slovenski okolice tržaške je završil lep plemenit, vzvišen čin: vsadil je cvetke nevedelja v livaleznosti na prirani grob moza, ki ni poznal sebe. Ki ni nikdar mislil na-se, ki ni poznal nobenih ozirov, razun brezmejne ljubezni do svojega naroda. Temu je posvetil vse svoje delo, vso svojo skrb in vse svoje plemenito, blago — vse!

Slava Martelančevemu spominu, a slava tudi temu vrlému ljudstvu, ki je na toli ganljiv način izvršilo lep čin pijetete do pokojnega boritelja in voditelja svojega!

V pomirjenju okoličanom. Te dni nastopi svojo službo delegat namestništva, ki boče vršil po okolihi varnostno in društveno policijo. Izvzemši Barkovlje in one okraje, kjer je bila že popred državna policija, bodo vršili varnostno službo zopet orožniki. Kakor čujemo, se nekateri okoličani vznemirjajo vsled tega. Vznemirja jih morda spomin na dogodke o zadnjih volitvah. Dolžnost nam je torej, da jim povemo, da nimajo razloga, da bi se vznemirjali, kajti orožniki bodo odslej popolnoma nezavisni od magistrata in bodo odvisni le od delegata na namestništvu, o katerem čujemo, da je jako pravičen mož.

Tržaški mestni svet je imel — kakor že omenjeno — minolega petka svojo XXV. javno sejo. Izjave svetovalca Ivana Gorjupa ozirom na izkaz mestnega računovodstva o dohodkih in stroških okolice, smo tudi že omenili. Svetovalec Combi je obžaloval, da se je na obrežju pri sv. Andreju sezidala neka baraka iz lesa, ki kvari razgled na morje. Svetovalec Spadoni se je jezil, ker se komunalno gledališče — po njegovem mnenju — premalo ozira na italijansko narodno čimnost, da-si bi vodstvo gledališča bilo obvezano v to. — Svet. Dollenz je tožil, da se kamenje za potreba občine večinoma naroča iz miljskih kamenolomov, meste iz okoličanih, ki dajejo kruha nad tisoč osebam. Kamenolomi v okolici morejo zadostiti vsem potrebam in žalostno je, da dopuščajo občina, da propadajo ti kamenolomi. — Župan je odgovoril, da iz miljskih kamenolomov prihaja kamenje pod ugodnejšimi pogoji. Členom v finančni odsek, oziroma v vilo svetovalstva v tržaški branilnici sta bila izvoljena svetovalca Kiedmiller in dr. Fabiani. Osnutje g. nekologičnega oddelka v tukajšnji bolnici (oddelka za brezplačno zdravljenje bolnih žensk v svrhe proučevanja) se je odobrilo brez razprave in sti se dovoliti za dobo deset let svoti po 800 oltrovna 450 gl. za jednega pomožnega in jednega sekundarnega zdravnika. Načrt za nadzorovanje občinskega pokopališča se je odobrilo; le odškodnino dotičnim organom bude odmeriti višje, nego je v načrtu. Dovolili so se še razni drugi krediti, o kateri priliki je svetovalec Dollenz interpeliral župana radi pokritja potoka v Rojani.

Lepa beseda o ljubezni do domovine. Od daleč iz južne Afrike je pisal neki Kastavac prijazno pismo gosp. državnemu poslanecu Spinciču. Pisec zahvaljuje Spinciča in tovariše za njih neumorni trud v borbi za pravice hrvaškega jezika ter obsoja izdajice, ki se sovražniku na ljubo zagotavljajo v hrbet prvoboriteljem naroda. Gosp. prof. Spincič je odgovoril poštenjaku v tujini. To pismo Spincičevo govori do srca o ljubezni do domovine.

Med drugim pravi: Dajava, ki nas ločuje, ne more biti zapreka našim čustvom. Vsa morja, vse gore in vse doline, vse poljane in pučave, vse reke in jezera, ki so med nami, in vsi ljudje, ki žive na tem ogromnem prestoru, ne morejo ločiti nas v cutih naših do milega materinega jezika in v ljubezni do drage domovine. Tudi v tem ne vidi moč one ljubezni, ki je za ljubeznijo do Boga najjača: ljubezni do domovine. Vsi pravi in nepokvarjeni ljudje goje to ljubezen. Samoslabi vzgoja, osebni interesi morejo odvrtiti pojedince od te ljubezni. Ta ljubezen je ukoreninjena v vseh narodih in je najlepša krepost, ki more dičiti človeka. Tudi Italijani cenijo visoko to krepost; ravno italijanski narod se more ponašati uzor rodoljubi. A v, mas da bi bilo domoljubje greh, zlo, napaka? Ne in ne! Ako bi naš narod tudi ne imel slavne prošlosti, tudi ko bi ne imel krasnih izgledov nčenosti, čimnosti, junastva; tudi ko bi ne imel tolike zaljubljenosti za vladajočo hišo, za evropske narode, za hrvaštvo in omiko; tudi da mu ni domovina tako lepa po naravnih krasotah; ako bi tudi vsega tega ne bilo kakor je, hvale Bogu: vsejedno bi

morali sinovi tega naroda ljubiti svoje domovino in vse, kar je njenega. Domovina kakršna bila, pravemu sinu je vsikdar mila. In kolikor bolj je zamerjena, toliko bolj je mora ljubiti pravi nje sin; toliko bolj mora delati za njo, da se povzdigne, da se razcvete da se proslavi. Naša domovina je tlačena po človeški zlobi in nemarnosti lastnih sinov. Pa nas ne sme plašiti to, ako nas proganjajo; trnjava se peta do dobrega, do vzvišenega! Ne ozirajmo se na one Italijane in njihove pomočnike, ki nas grde radi naše ljubezni do domovine in ki plačujejo še druge, da delajo to za njih: to niso pravi Italijani in pravi ljudje! Oni psujejo nas radi tistega, kar hvalijo na drugih in na sebi, oni imajo nečistih, nepoštenih in nečloveških nakan z našim narodom, seosebno v Istri; oni bi ga hoteli odtujiti samemu sebi in ga pridebiti za povečanje italijanske očetnjave. Pomilujmo one naše, ki so se dali zavesti po mamljivih besedah ali sredstvih, ki zaničujejo ono, kar ljubi sleherni pošten človek, ki so slepi in ne vidijo, kam jih vodijo zlobni ljudje. Zlobnike pa, tlačane tujih misli, tujih nazorov, tujih namer; moralne propalice, izdajice svojega naroda, krvi, jezika, imena, navadno tudi odpadnike od svoje vere — odbijajmo s preziranjem, obračajmo se od njih, kakor se svet obrača že skoro 2000 let od Judeža Ikarjota in od vseh izdajic.

Zakaj delajo izjeme? Iz Barkovelj nam pišejo: Na naši šoli dobivajo otroci šolske knjige brezplačno. Celo otroci premožnejših starišev. Le v petih slučajih se je napravila letos izjema. Šolskih knjig niso dobili otroci nastopnih: Jakoba Pertota, Ivana Rebeka, Josipa Ježa, Ivan Starca in Josipa Milica. Zakaj ta izjema? Jeden imenovanih je prijavil to vaškemu načelniku. Le ta je obljubil, da ukrene potrebno, ali do danes ni storil še ničesar. Neki drugi oče je šel k ravnatelju šole, ali ta ga je zavrnil odurno, češ, da ga se zatoži, ker ga je nadlegoval v šoli s takimi vprašanji. No, pa stavimo to vprašanje javnim potom in prosimo našega poslanca, naj tudi on stavi vprašanje na kompetentnem mestu: zakaj izjema?

Iz sv. Križa v okolici tržaški nam pišejo: V nedeljo dne 10. oktobra sem bil pri maši v farni cerkvi svetokriški. Gospod župnik je priredil lepo propoved faranom. Po propovedi je molil za pokojne. Vse to mi je ugajalo jako. Ali ni mi ugajalo nekaj drugega. Gosp. župnik je namreč oznanil tudi to svojim župljanom, da morajo plačati cerkovniku, kar mu gre, češ: vsaki služabnik je vreden svojega plačila.

Gotovo je tako. Vendar se mi je ta poziv zdel nekoliko čuden, ko sem se ozrl po cerkvi in sem zapasil toliko prahu po klopih in pajčevinah po zidovih. Meni se zdi, da tu ni zadostnega nadzorstva.

Isto sem meral opaziti v cerkvi sv. Roka. V tej cerkvi je krasen kip Matere božje, toda tudi tu je vse v prahu. Tudi tu menda ni pravega nadzorstva.

Pozneje sem vprašal nekega domačina, kako da je to, da morajo vsi plačevati cerkovnika, kajti čudilo se mi, da bi moral isti plačevati plačo od občine, to je, od mestnega magistrata v Trstu. Kolikor je meni znano, je tako povsod drugod po okolici, da magistrat plačuje cerkovnike. Iz nadaljnjega pogovora sem posnel res, da tudi cerkovnik v sv. Križu dobiva svojo plačo od magistrata. Retel sem torej domačinu: Čemu plačujete cerkovnika še posebej? 35 novč. na vsako številko — in vseh hiš je 288 — se nahere lepa svota, poleg navadne plače. Ako so zadovoljni vsi cerkovniki po okolici se svojo plačo, zakaj ne bi bil jedino oni v sv. Križu? Če pa meni, da je premalo, naj se le hitro odpove, saj lahko dobite drugega. Tako sem jim dejal in se poslovil.

P o p o t n i k.

Iz Koprā nam pišejo: Te dni ste preobčili vest iz našega mesta, da bi bila kmalu pomrla jedna cela družina vsled uživanja strupenih gljiv. Tu mate gospodarstvo naših meščakov. Ko treba na naših trgih zasledovati in proganjati prodajalke mleka in kruha, o katerih slišimo, da so iz poštenih slovenskih hiš, tedaj so vsi občinski organi pokoncu in na njih delu jih zveste podpira tista slavna pouliška sodrga. Saj Vam je znano, gospod. urednik posebno izza dobe naših volitev, kolike mleka so zlikevei razlili po tlaku ubogim našim kmetičam in koliko zasramovanja so morale pretrpeti revice! O da — ta so bili vsi po

koncu, delo maščevanja nad slovenskim ljudstvom se je vršilo točno in neizprosno strogostje po naših trgih in ulicah. Tu pa vidimo, kako prihaja v nevarnost življenje celih rodbin, ker ni nikogar, ki bi nadzoroval prodajalce otrovljivih živil? Kje je politika na našem trgu! Isti moramo že priporočiti: nekoliko manj srditosti v politiki, in nekoliko več brige za varnost in zdravje meščanov.

Funkovo dramo „Za hčer“ je, kakor poročajo iz Prage, vsprejelo češko narodno gledališče v Pragi, da jo vprizori. Naslov drami je v češkem jeziku „Pro dite“ — Častitamo g. pisatelju in rojaku na tem odlikovanju!

Neki tamburaški zbor blizu Trsta išče za primerno odškodnino „Berde“ na pošodo; če ga ima kdo na razpolago, oglasi naj se pri uredništvu „Edinosti“.

Razpis služeb. Na tukajšnjem redarstvenem ravnateljstvu so razpisane: služba konceptista v X. razredu ter dve službi konceptnih praktikantov. Prošnje je uložiti na rečenem ravnateljstvu do 20. novembra.

Dosedanji drobiž po jeden novč., in 1 in pol novčica pride iz prometa s 1. dnem julija 1898. V zasebna plačevanja se bode v-prejemal ta drobiž do 30. junija 1898. Le državne blagajne ga bodo sprejemale do 31. januarja 1899.

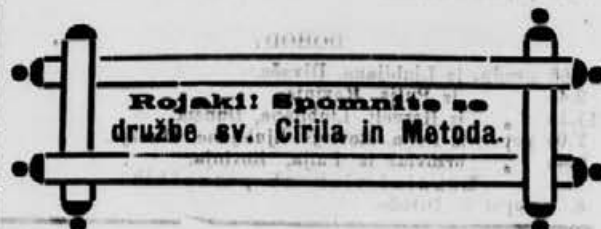
Sängerbund je v Celji izdal parolo: „Cilli soll zeigen, dass wir vor den Windischen keine Furcht haben!“ Tako kriče otroci, kadar jih je — strah.

Delmas in Dalmas. Na Francoskem se je vsled pomote na sodišču pripetil pomilovanja vreden slučaj, ki je povzročil veliko razburjenje. Lansko leto meseca majnika je tožil neki trgovec Perné v Ruenu nekega trgovskega agenta, po imenu Delmas, ker ga je osleparil za nakit, vreden več sto frankov in je izginil potem. Perné je tožil sleparja, katerega pa seveda ni bilo na sodišče. Radi tega je bil le-ta obsojen in contumacijam na osem mesecev zapora. Pariška tajna policija je dobila dostavljeno obsodbo in zajedno nalog, naj išče obsojenca. V nesrečo pa je stalo na razsodbi nepravdo ime in policija je iskala nekega Delmasa, trgovca z vinom v Saint-Denisu in ga tudi kmalu izročila sodišču. Mož se je izgovarjal in dokazoval, da on ni pravi, da nima nikakoršnih zvez s Pernéom in da je obsojen brez poviha. Bilo je za-stonj, preiskovalni sodnik je imel Delmasa v pesteh in ga ni hotel izpustiti. Konečno je bil Delmas izpuščen in sicer po energičnem posredovanju nekega njegovega prijatelja, istotako trgovca z vinom. Vendar je moral Delmas še trikrat potovati na lastne stroške iz Saint-Denisa v Ruen, ako je hotel, da popolnoma opere svoje ime črne proge, katero mu je navalilo naprevidno sodišče. Toda mož je bil vendar-le uničen. Vsi naročniki so mu dali slovo, ker so ga smatrali za sleparja in goljufa in niso več hoteli občeovati žnjim. Sodišče pa mu ni dalo nobenega zadostila za vso škodo in sramoto, marveč je malomarno napravilo izjavo, da je bil „po pomoti“ obsojen, ker je preiskovalni sodnik imel Delmasa za Dalmasa. Lepa pomota to!

Ne pasite preveč svojih oči! Zlasti ljudje z dežele, ako so prišli v mesto, se kaj radi zagledajo v izložbena okna. Na tem ne bi bilo nič hudega, da ni po mestih ljudi, ki radi utikajo svoje prste v tuje žepe. In: ali je lepše prilike za tako ročno ekspedicijo v tuje žepe, nego je trenutek, ko kaka vaška krasotica ali pa tudi postavna žena vsa zamaknjena gleda v vse tiste krasote, razpostavljene v izložbenem oknu? Tako se je minole sobote dogodilo 52letni kmetici Ani Maver iz Boljunca, ko je pasla svoje oči v izložbenem oknu neke trgovine na lesnem trgu, da jej je dolgopraten izmaknil iz žepa lepih 9 gld. Devet gld. je že premoženje za ubogo kmetico.

Loterijske številke, izžrebane dne 30. t. m.:

Dunaj	3,	73,	14,	67,	61.
Gradec	57,	85,	82,	31,	65.
Ljubost	12,	71,	47,	72,	10.

Nacijonalna ekonomija.

(Po Šandor-Gjalskem).

Živela — živila domovina! klical je iz vsega grla, a upale oči plamtele so od žara in ponosa. Ta čas ne bi se mu čudno zdelo, da je kdo pristopil k njemu in zahteval od njega, da položi svojo glavo za domovino. Gotovo ne bi se ni premisljal trenutek — ter drugo ne bi imel dati! V vsaj daljnji domovini ni ped zemlje ni bila njegova, niti kaka slamica z najslabše strehe. Nič — prav nič ni imel. Celó odkar so razdelili kmetje občinski pašnik, ni več mogel držati kože ter se je moral še več mučiti rokama, da more deci kakšenkrat kupiti mleka.

A kaj za to? Srce — dobro, nepokvarjeno njegovo srce je ljubilo to domovino, katera mu je komaj dopuščala, da se posluži javne ceste in mestnega tlaka, a ta ljubezen nadomeščala mu je vse; in kedar jo je videl tako plodonosno in krasno, bil je bogataš in pel pobožnim ponosom: „Lepa naša domovina!“ Lačen v želodcu, med jokom in stokom nesite dece, računal je veseljem, koliko denarja pride od izvoza žita v domovino in za koliko se „narod“ obogati! „Živela — živila domovina!“ klical je iz vsa grla, a kraj njega v silnem vrenji navdušene množice stal je eleganten — bogat — lepo oblečen gospodin, posestnik mnogih hiš, tvornic in imetij — jeden od onih izvoljenih, katerim je domovina navrgla silno dosti blaga in dala svojih najlepših krajev.

Iz početka poslušal je porogljivim smehom silne klicaje ljudstva, a malo potem dobilo je lice čisto ljut izraz in slednjič pokazal se mu je strah na obrazu in v motnih očeh:

„Kak vrag nosil me je sem! Bode še kdo mislil, da tudi jaz pripadam v te ekzaltadose!“ govoril je v sebi, skrivaje se plašno med ledja drugih. Taka sumnja bi — istinabog — bila povsem neopravičena; dosedaj je dokazoval ob vsaki priliki, da je trezen in praktičen; ni se navduševal za nič, temveč mirne duše je dal nedavno svoj glas v parlamentu za trgovinski dogovor se soedno državo, s katerim dogovorom si baje priščedi mnogo njegova domovina; — ali on si je zaslužil velik red. Ni torej trebalo, da se boji za svoj glas, toda — vsakdo ima neprijatelja, ter bi se i za njega moglo najti koga, ki bi na odličnem mestu hotel prikazati stvar, kakor da je tudi on soglašal s temi klici „Živila domovina!“ A prav sedaj dela se, da dobi visoko plemstvo, — kak baronski ali grofovski naslov. —

Aoh — pa da se mu izjalovi ta želja!

Vrag se domovina! izbruhnil je srdito in tibo, a siloma se preril skozi množico, da naravnost pohiti v svojo razkošno hišo, kjer ga je čakala miza, polna darov domovine, dočim se je oni drugi še zmirom natezal v klicanju domovini in še le kasno se vrnil v stan, odkoder se je moral še isti večer izseliti, ker ni imel s čem plačati stanarine, — pa je bil z deco vred brez strehe, — a domovina — ljubljena njegova domovina raztegnila je nad njim svoje nebo, pokrito zvezdami — ah — to noč tako hladno nebo. —

In kakor iz daleč — prav iz daleč — prišlo mu je vprašanje, kako to, da nima on ni ped zemlje, ni svoje strehe in da ima domovino?

Večeslav Večeslavov.

Najnovejšje vesti.

Buzet 1. Na občinskih volitvah izv. ljeni naši tudi v I. razredu brez nasprotnih kandidatov. V tej občini je odzvonilo nasprotnikom za vedno.

ZELEZNIŠKI VOZNI RED.

Driavna železnica. (Postaja pri av. Andreju)
Od dne 1. maja 1897.

ODHOD:

6.30 predp. v Hrpelje, Ljubljano, na Dunaj, v Beljak.
8.30 „ v Hrpelje, Rovinj, Pulj.
4.40 popol. v Hrpelje, Divačo, Dunaj Pulj in Rovinj.
7.30 „ v brzovlak v Pulj Divačo, Beljak na Dunaj
Lokalni vlak ob praznikih
2.15 popol. v Divačo.

DOHOD:

8.05 predp. iz Ljubljane, Divačo.
9.45 „ iz Pulja, Rovinja.
11.15 „ iz Hrpelje, Ljubljane, Dunaja.
7.05 popol. iz Pulja, Rovinja, Ljubljane, Dunaja.
9.45 „ brzovlak iz Pulja, Rovinja.
Lokalni vlak ob praznikih:
8.35 popol. iz Divačo.

Zobobol olajšujejo
zobne kapljice lekarnja Piccolija v Ljublan
(Dunajska cesta)
katere so bile odlikovane s Najvišjim priznanjem Nj. c. in k.
Via. prejšnje gospe prestolonaslednice-udove nadvojvodnje
Steklenica velja 20 kr.

Tršne cene			
(Cene se razumejo za dobole in s carino vred.)			
Domaki pridelki.			
Piscol:	Koka	Cena	od for. de for.
Mandoloni	100 K.	10.75	11.
svetlorudeči		8.50	8.75
mandolini			
kanarček		9.50	10.
bohinjski			
beli veliki			
mali			
soljeni, dolgi		9.25	9.50
okrogli			
mešani hrvaški		7.	7.25
itajerski			
Masle fino itajerske		65.	70.
Ječmen št. 10		10.50	
9		11.25	
8		13.25	
Helje kranjske		6.	6.25
Repa			
Krompir		2.80	2.90
Proso kranjsko		9.	9.50
Leča, kranjska			
spah ogeraki		63.	64.
Mast		53.	54.
Kava Mocca		150.	152.
Ceylon Plant. fina		170.	171.
Perl		180.	182.
Portorico		162.	164.
Java Malang		198.	199.
Guatemala		124.	125.
San Domingo		123.	124.
Malabar Plant			
native			
Laguayra Plant			
native			
Santos fini		101.	102.
srednje fini		97.	98.
srednji		91.	92.
ordinar		82.	83.
Rio oprani			
najfinji		100.	102.
srednji		90.	91.
Stakor Centrifugal I. vrste		38.50	38.75
Concasse		37.	37.25
v glavah		38.	38.50
razkosani			
Sti itajerski fini		21.50	
srednji		21.	
Japan fini		17.	
srednji		16.50	
Rangoon extra		14.50	
I.		18.75	
II.		10.75	
Petrolej ruški v sodih		16.50	
v zabojih od 20 kil.		5.50	
Olje itajersko najfinoji		68.	70.
srednje fine		58.	60.60
bombažno, amerik.		29.	29.50
dalmatinsko			
Limon Mesinski		4.	5.
Pomaranče			
Mandeljni Dalmatinski			
Bari		82.	84.
Pinjoli		86.	88.
Rošči Dalmatinski novi			
Puljski		19.50	
8 okve Puljske			
Grške v venci.		16.50	
S. tanine		48.	52.
Vamperli novi		33.	
Globe		45.	45.
Modra galica		23.50	
Pelenovke srednje velikosti		39.	40.
velike		39.	40.
malo		40.	41.
Slaniki v velikih sodih			
v 1/2			
Zveplo			

Odvetniški koncipijent

z dveletno prakso, vešč tudi italijanščini, želi spremeniti službo. Ponudbe s pogoji naj se blagovolijo poslati pod naslovom: Odvetniški koncipijent pri gospej Ani Kastrevc v Ljubljani, Auerspergov trg št. 8. II. nadstropje.

Tiskarna Gutenberg

Aljalka ces. kralj. univerzitetne tiskarne „Styria“
13 Sackstrasse — GRADEC — Sackstrasse 13
TOVARNA ZA OBRTNE IN CONTO - KNJIGE

sistem „Patent Workmann Chicago“

Razstirni zavod — Knjigovestvo.

priporočuje se za prijazne naročbe se zadržim primernih cen in točne postrežbe.

Delovanje vsakovrstnih tiskovin kakor: časnikov, roketvorov v vsakem obsezu, brošur, plakatov, cenikov, računov, memorandumov, okrožnic, papirja za liste in zavitkov z napisom, naslovnih listov, jedilnih list, pavabil itd. itd. — Bogata zaloga glavnih: Conto-Corrent-knjig, Saldi-Conti, Fature Debitoren, Creditorov, Cassa-knjig, Strazza, Memoriale, Journalov, Prima-nota, odpravnih, menjilnih, časno-zapadlih in knjig za kopiranje, kakor tudi vseh pomožnih knjig, potem razstirnega (črtanega) papirja, Conto-Corrent, avilnega papirja za kopiranje, listov iz kavčeka za kopiranje, skleda iz cinka za kopiranje itd.

Za naročbe in nadaljnja pojasnila obrniti se je do glavnega zastopnika

Trst, Via delle Acque 5 — ARNOLDO COEN — Via delle Acque 5 Trst

Hotel Volpich

„pri črnem orlu“ (Aquila nera)
TRST
Via S. Spiridione, Corso, Via S. Nicol,
najbolj v središču
popolnoma na novo opravljen.
KOPELJI, VOZ K VSEM VLAKOM.
V pritičju „Restavracija Pilsen“
od F. Volpicha.

Domača slovenska gostilna

FRANA VALETIČA
v ulici Solitario št. 12.
Podpisani priporoča se slav. občinstvu za obilen obisk ob vsaki priliki. Toči vipav-ska vina, bela in črna, po najnižjih cenah. Kuhinja je preskrbljena vedno z jedačami. Postreže se tudi pristnim brinjavcem, tr-pinovcem in silivcem itd.
Udani Fran Valetič.

Saunig & Dekleva

V GORICI, v Nunski ulici št. 14-16.
Velika zaloga
šivalnih strojev in dvokoles
raznih sistemov kakor tudi iz bambusa.
Lastna mehanska delavnica za popraviljanje in nikliranje.

Spiritus sinapis compositus

ALGOFON.
Jedino sredstvo proti zobobolu, revmatičnemu gla-vebolu, migreni itd.
Steklenica z navodilom stane le 20 nč.
ter se dobiva jedino le v lekarni
Praxmarer (Al due Mori.)
TRST — Piazza grande — TRST.
Pasiti na pozarejanje.

Moji izdelki

so priporočani kakor dobri in v ceno 1 Remont.
iz nikolja teče 23 ur, 3 gl 60 nč. Remont.
srebrn se zlatim obročkom 6 gld. Budnik-anker I vrste ki sveti od gld. 1.60. — Rego-latorji v orehovi omari od 4 gld. 50 nč.
naprej Cenik se 500 slikami gratis in franko.
Kar ne ugaša se zamenja ali vrne znesek.
E. V. K. K. K. K.
tvornica žepnih ur, razpoložljivi obrt in liferant društva
uradnikov za posredva.
Bregenz am Bodensee N. 479. — 2 leti garancije.

NAZNANILO.

Spodaj podpisani raznašalec lista „Edinost“
ki je zajedno URAR priporoča se topla p. n. ob-činstvu za popraviljanje vsakovrstnih ur. Udani
Friderik Colja, vratar hiše št. 8 via Solitario

ZALOGA POHIŠTVA IN OGLEDAL

Rafaela Stalia
Via Malcanton št. 1.
Zaloga pohištva za jedilnice, spalnice in
sprejemnice, zimnic in peresnic, ogledal in
železnih blaganj, po cenah, da se ni bat
konkurence.